

XV. *Weder-invoering eener belasting op de runderen, paarden en schapen, ten behoeve van het fonds voor den landbouw.*

(Processen-verbaal der Afdeelingen. — Brief. — Memorie tot beantwoording.)

een ander lid, dat, wilde men het wetsontwerp met behoorlijke kennis van zaken beoordeelen, het even noodzakelijk was zoodanige statistieke opgaven te kunnen raadplegen als hierboven verlangd waren geworden, zoo heeft de Afdeeling eenparig besloten thans van het verder onderzoek af te zien, maar tot nadere inlichting te vragen:

1°. Een statistieken staat van al het vee, over het geheele Rijk aanwezig, gemeentesgewijze in elke provincie opgemaakt;

2°. Een dergelijken staat van al het vee, dat in elke gemeente in de laatstverloopen tien jaren (of zoolang dit doenlijk zal bevonden worden) gestorven is, en van de schadevergoeding, die daarvoor is uitbetaald, en

3°. Een verslag van den toestand van het veefonds, benevens eene juiste opgave van hetgeen jaarlijks door hetzelfde tot andere einden dan tot uitbetalen van schadevergoeding wordt uitgegeven.

CORVER HOOFD, *Voorzitter.***5. BRIEF, ten geleide van de antwoorden enz. der Regering.**

's Gravenhage, den 12den Februarij 1840.

Door den heer Griffier van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op last van U. H. W. Geb., aan mij mededeeling gedaan

6. MEMORIE TOT BEANTWOORDING.*Algemeene vragen.*

In de verschillende Afdeelingen is de vraag behandeld, of men zich met het denkbeeld zou kunnen vereenigen, om het bestaande veefonds tot voortdurende werking te bestendigen.

zijnde van de processen-verbaal van de beraadslagingen der Afdeelingen over het wetsontwerp tot weder-invoering eener belasting op runderen, paarden en schapen ten behoeve van het fonds van den landbouw, zoo heb ik de eer hiernevens aan U. H. W. Geb. te doen toekomen:

1°. eene Memorie tot beantwoording van Regeringswege der vragen en aanmerkingen, welke nopens het bedoelde ontwerp in de Afdeelingen zijn gevallen, nevens den daartoe betrekkelijken staat litt. A, en

2°. eene Nota van wijzigingen, welke, naar aanleiding dier memorie, in het wetsontwerp worden voorgesteld;

aan welke stukken ik de vrijheid neem mij te gedragen; zijnde door den Koning aan den Secretaris van Staat opgedragen, om de uit een en ander voortvloeiende wijzigingen in de wet op het oorspronkelijke ontwerp te waarmerken.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

VERSTOLK VAN SOELEN.

*Aan den Hoog Wel Geboren Heer
Jhr. van Swinderen van Rensuma,
Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal.*

Terwijl sommige leden zich tegen de behouding of daarstelling van een algemeen fonds verklaren en het aan iedere provincie willen overlaten om te dien aanzien zich zelve te waarborgen, vermeenen andere, dat dit geenszins in het voordeel dier provinciën zou uitkomen, in welke eene betrekkelijk groote hoeveelheid van vee wordt gevonden. Eenige leden zouden het liever alom aan de vrije keus der ingezetenen zelve hebben overgelaten, of er al dan niet verzekerings-fondsen verlangd werden. Nog andere leden wenschten, dat van Regeringswege een algemeen fonds van onderlingen waarborg tegen alle verlies van vee wierd daargesteld. Intusschen heeft bereids de meerderheid der leden van de Derde Afdeeling, waarin dit denkbeeld was geopperd, zich tegen zulk eene inrigting verklaard, van oordeel zijnde, dat men die onderlinge waarborgen, even als andere assurantiën, aan bijzondere personen moet overlaten.

Ook in de Vierde Afdeeling hebben vele leden zich tegen het plan van algemeene onderlinge verwaarborging verklaard, als vermeenende, dat dusdanig plan tot te groote verwickelingen zou leiden en dat daaruit, bij *geheele* vergoeding in *alle* gevallen van verlies, minder zorg bij den landbouwer tot behoud van zijn vee en vele kwade praktijken zouden ontstaan.

Men kan zich te gereeder met deze laatste beschouwing vereenigen, daar derzelve gegrondheid reeds werkelijk is bewezen door het kort bestaan van eenige gelijksoortige onderlinge waarborg-maatschappijen, welke voor particuliere rekening waren opgericht.

Ook het in sommige Afdeelingen geopperde denkbeeld, om het fonds van den landbouw nog tot andere einden, dan tot dus ver, dienstbaar te maken en daarbij aan de veehouders vergoedingen tot de volle waarde, voor gestorven zoowel als voor gedood vee, te verleenen, om het even aan welke ziekte het vee gestorven is, kan niet aannemelijk voorkomen, al ware het enkel om de aanzienlijke uitgaaf.

Hierbij komt, dat zich thans de groote meerderheid der Vierde Afdeeling bereids stellig verklaard heeft tegen elk plan, dat de grondlasten met opcenten bezwaren zou.

Bij deze verschillende en uiteenloopende gevoelens in de Afdeelingen zelve schijnt het meest doelmatig om, opzigtelijk den grondslag der heffing en het gebruik der opbrengst, bij het voorgedragene wets-ontwerp te berusten. De meeste veehouders zijn tevens landbouwers of staan tot den landbouw in zoodanige betrekking, dat de voordeelen, welke de een door de instelling van het fonds van den landbouw geniet, ook door den ander voor een gedeelte, hetzij regtstreeks of zijdelings, genoten worden.

Overigens is de vergoeding voor den landman, die zijn vee verliest, niet het voorname doel van den wetgever, maar slechts